Sygn. akt **OS 15/23**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Wojciech Boryc**

Sędziowie: **r.pr. Paweł Kutrzuba - sprawozdawca**
r.pr. Arkadiusz Wagner

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…)r. sprawy ze skargi (…)na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania z dnia (…)r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2022 r., poz. 1375 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r., poz. 1166 z późn. zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Wojciech Boryc r.pr. Paweł Kutrzuba r.pr. Arkadiusz Wagner

Sygn. akt OS 15/23

Uzasadnienie

Na posiedzeniu jawnym w dniu (…) roku Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (zwany dalej: Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym) w Lublinie rozpoznał sprawę ze skargi (…)na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek wniesionego przez skarżącego w dniu (…)roku zażalenia od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) roku, sygn. akt: RD – (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego (…)o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1166) w związku z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny

W dniu (…)roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych wpłynęła skarga (…)na postępowanie radcy prawnego (…). W treści przedmiotowej skargi skarżący zarzucił radcy prawnemu, że jako pełnomocnik skarżącego w sprawie sygn. akt (…) (poprzednia sygnatura akt: (…)), toczącej się przed Sądem Rejonowym w (…) nie wywiązał się z podjętych obowiązków. Przede wszystkim, już w odpowiedzi na pozew, radca prawny nie wskazał argumentów i nie zgłosił wniosków dowodowych przedstawionych przez skarżącego. W skardze podniesiono ponadto, że radca prawny nie zaskarżył zapadłego w sprawie postanowienia zabezpieczającego, pomimo takiej woli skarżącego jak również nie poinformował skarżącego o otrzymaniu z Sądu przedmiotowego postanowienia oraz nie konsultował ze skarżącym decyzji w przedmiocie odstąpienia od jego zaskarżenia. Ze skargi wynika ponadto, że radca prawny nie stawił się na jedną z rozpraw, na której skarżący był przesłuchiwany, nie zapewniając zastępstwa. W skardze podniesiono także, że radca prawny nie informuje skarżącego o czynnościach podejmowanych w sprawie oraz odmawia mu wydania dokumentów, które otrzymał jako pełnomocnik z Sądu. Wobec powyższego, skarżący wypowiedział pełnomocnictwo radcy prawnemu (…). Do skargi skarżący załączył wypowiedzenie pełnomocnictwa z dnia (…)roku.

W ramach czynności sprawdzających Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wezwał radcę prawnego (…)do złożenia pisemnych wyjaśnień odnośnie zarzutów skargi.

Radca prawny poinformował, że nie zgadza się z zarzutami postawionymi przez skarżącego przedstawiając argumentację w przedmiocie takiego stanowiska. Wskazał, że jako pełnomocnik w sprawie, której dotyczy skarga w odpowiedzi na pozew podjął argumentację oraz przedstawił wnioski dowodowe, której wymagało rozsądne prowadzenie sprawy. Z uwagi, iż skarżący nie przedstawił radcy prawnemu swoich argumentów oraz wniosków dowodowych, nie zostały takie zawarte w odpowiedzi na pozew. Jak wskazał radca prawny (…)wobec podjęcia się prowadzenia sprawy po upływie terminu do zaskarżenia postanowienia zabezpieczającego, nie zostało ono z tej przyczyny przez niego zaskarżone. Odnośnie niestawiennictwa na rozprawie w dniu (…)r. radca prawny wyjaśnił, że nie było to możliwe z uwagi na fakt, iż w tym samym terminie miał inną sprawę przed Sądem Rejonowym w (…) (sygn. akt: (…)). Informował o tej okoliczności skarżącego telefonicznie w dniu (…)r. ze wskazaniem, że jeśli skarżący ma taką wolę może wziąć udział w rozprawie bez obecności pełnomocnika, co też skarżący uczynił. Według wyjaśnień radcy prawnego - sprawa o sygn. akt: (…)z apelacji radcy prawnego (…)oczekuje na rozstrzygnięcie przed Sądem Okręgowym w (…) pod sygn. akt: (…).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie postanowieniem o sygn. akt RD – (…)z dnia (…)roku, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych - odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego (…)o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia Zastępca Rzecznika wskazał, że w świetle zebranego materiału przedmiotowej sprawy nie dopatrzył się naruszenia przez radcę prawnego (…)postanowień art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Zastępca Rzecznika nadmienił, iż pisemne wyjaśnienia radcy prawnego uznał za spójne, logicznie prezentujące okoliczności stanu faktycznego, przez co uprawdopodabniające twierdzenia przedstawione przez radcę prawnego. Zastępca Rzecznika podkreślił ponadto, iż kwestia działań radcy prawnego, jako profesjonalnego pełnomocnika, w ramach prowadzonego postępowania pozostaje poza obszarem postępowania dyscyplinarnego, stanowiąc kompetencje właściwych organów oraz sądów powszechnych. Organy dyscyplinarne nie mają kompetencji do dokonywania merytorycznej oceny pracy zawodowej radcy prawnego, w szczególności co do

sposobu prowadzenia danej sprawy, przyjętej dla sprawy strategii, zasadności zastosowanych podstaw prawnych i argumentacji oraz wykorzystanych w interesie klienta środków prawnych. Ocena działań radcy prawnego reprezentującego interesy klienta w danej sprawie dokonywana jest przez uprawnione organy sądowe, zaś organy dyscyplinarne nie są właściwe do oceny tego obszaru.

Zastępca Rzecznika stwierdził, że radca prawny reprezentując klienta zobowiązany jest ustalić jego interes prawny oraz kierować się dobrem klienta w celu ochrony jego praw. Kwestie dotyczące podstaw faktycznych oraz prawnych działań podejmowanych przez radcę prawnego, to kwestie dotyczące stosowania przepisów prawa oraz ich interpretacji w danym stanie faktycznym, i nie można z tego wywodzić podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego, który ma prawo – w imieniu reprezentowanej przez siebie strony i w jej interesie – podejmować określone działania i zajmować stanowisko. Ocena prawidłowości działań podejmowanych przez radcę prawnego w ramach prowadzonego w imieniu klienta postępowania sądowego, zastosowanych podstaw prawnych i argumentacji wykracza zatem poza kompetencje organów dyscyplinarnych, nie stanowiąc tym samym przedmiotu postępowania dyscyplinarnego.

Od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)roku, skarżący (…)wniósł w dniu (…)roku zażalenie wskazując następujące zarzuty odnośnie wydanego postanowienia:

- brak wszechstronnego rozważenia podniesionych w skardze zarzutów i okoliczności poprzez aprioryczne i bezkrytyczne przyjęcie założenia o prawdziwości twierdzeń radcy prawnego (…)bez uprzedniego dokonania w tym zakresie czynności wyjaśniających,
- brak wnikliwości w ocenie materiału dowodowego, jego dowolną ocenę przejawiającą się m.in. w zignorowaniu informacji zawartych w treści skargi,
- brak aktywności Rzecznika Dyscyplinarnego w celu sprawdzenia informacji nadesłanych przez radcę prawnego (…), co skutkowało niezasadnym przyjęciem tezy o prawdziwości twierdzeń radcy prawnego, podczas gdy materiał dowodowy w sprawie (…)Sądu Rejonowego w (…) temu stanowisku przeczy,
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego postanowienia polegający na uznaniu, że radcy prawny (…)nie zaskarżył postanowienia o zabezpieczeniu alimentacyjnym w sprawie (…), ponieważ podjął się prowadzenia sprawy skarżącego, w której zapadło w/w postanowienie po upływie terminu do zaskarżenia takiego postanowienia, podczas gdy z akt w/w sprawy wynika, że radca prawny zgłosił się jako pełnomocnik skarżącego w sprawie (…)roku składając odpowiedź na pozew

(pełnomocnictwo do reprezentowania w sprawie było z (…)roku), a postanowienie o zabezpieczeniu, którego nie zaskarżył radca prawny zostało wydane przez Sąd w dniu (…)roku i wysłane do radcy prawnego (…) w tym samym dniu,

- błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść zaskarżonego postanowienia objawiający się w apriorycznym i dowolnym uznaniu, że radca prawny nie naruszył Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z czym nie popełnił przewinienia dyscyplinarnego, w związku z którym została wniesiona skarga, w sytuacji gdy materiał dowodowy do takiego wniosku nie uprawnia.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie co skutkuje utrzymaniem w mocy postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…)roku, sygn. akt RD – (…)odmawiającego wszczęcie dochodzenia w sprawie radcy prawnego (…) o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Na wstępie należy zaznaczyć, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela ocenę zawartą w zaskarżonym postanowieniu, iż nie doszło do naruszenia przez radcę prawnego (…)art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z czym nie doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie rozpatrując zarzuty zawarte w odwołaniu uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie. Z zebranego w sprawie materiału wynika, iż nie istnieją obiektywne podstawy do uwzględnienia zarzutów przedstawionych w odwołaniu, a zarazem do wszczęcia podstępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego (…).

Przechodząc do meritum podniesionych w odwołaniu zarzutów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że wbrew zawartym w odwołaniu twierdzeniom, nie dopatrzył, aby radca prawny (…)w toku wykonywanych czynności naruszył obowiązujące przepisy w tym ustawę o radcach prawnych czy też normy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, iż z treści zgromadzonych dowodów, opisu czynów i okoliczności faktycznych jednoznacznie wynika, iż w działaniu radcy prawnego (…)brak znamion czynu zabronionego objętego normą art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. Skoro działania, których dotyczył sprzeciw strony skarżącej w zakresie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego celem pociągnięcia radcy prawnego do odpowiedzialności nie zawierały znamion czynu zabronionego, to naturalną konsekwencją jest odmowa wszczęcia dochodzenia na podstawie 17 § 1 pkt 1 k.p.k. W przypadku materialnej przesłanki czynu wymienionego w ww. przepisie chodzi o sytuację, kiedy czyn karalny nie miał miejsca bądź też brak jest dowodów dostatecznie uprawdopodabniających fakt jego popełnienia. W takim przypadku można mówić, iż istnieje pewność, że działanie wypełniające znamiona przestępstwa faktycznie nie wystąpiło bądź też brak jest dostatecznych podstaw do udowodnienia zaistnienia takiego czynu. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podtrzymuje stanowisko wyrażone przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w postanowieniu z dnia (…)roku, w którym wskazano, że w świetle materiału sprawy RD – (…), nie można stwierdzić, iż doszło do naruszenia przez radcę prawnego (…)postanowień art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny pragnie zauważyć, że Skarżący nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie stawianych radcy prawnemu zarzutów, zaś zarzuty względem radcy prawnego powinny być poparte dowodami, z których jednoznacznie wynika bezprawność czynu lub niegodne postępowanie radcy prawnego. Skarżący nie udowodnił, by radca prawny nie konsultując się ze skarżącym nie stawił się na rozprawę w dniu w dniu (…)roku. Nie można przyjąć, za prawdziwe twierdzeń skarżącego, że był zaskoczony nieobecnością pełnomocnika na ww. rozprawie, w sytuacji gdy na potwierdzenie powyższych okoliczności nie przedstawił żadnego dowodu. Ponadto, w sytuacji nieprzewidzianej nieobecności pełnomocnika na rozprawie skarżący mógł odmówić składania wyjaśnień na przedmiotowej rozprawie, czego nie uczynił, co może świadczyć, że został uprzedzony, że jego pełnomocnik nie będzie brał udziału w rozprawie. Nie zostało zatem udowodnione by pełnomocnik nie skonsultował ze skarżącym niestawiennictwa na rozprawie, szczególnie w świetle wyjaśnień radcy prawnego, iż informował telefonicznie klienta o planowanej nieobecności i wyrażeniu na to zgody przez skarżącego.

Ponadto, skarżący nie wykazał by kierował do radcy prawnego jakiekolwiek pisma pocztą tradycyjną, korespondencję e-mailową czy chociażby smsową ze wskazaniem argumentów bądź wniosków dowodowych, które należałoby zgłosić w prowadzonej przez

radcę prawnego sprawie o sygn. akt: (…). Mało tego, skarżący nie potrafił nawet wskazać jakie to argumenty i wnioski dowodowe nie zostały przedstawione przed Sądem Rejonowym w (…) w ww. sprawie przez reprezentującego go radcę prawnego. Co więcej, skarżący nie przedstawił jakichkolwiek dowodów by zwracał się w sposób e-mailowy, smsowy, pocztą tradycyjną o wydanie dokumentów w sprawie i by radca prawny odmówił mu wydania przedmiotowej dokumentacji. Nie zostało również wykazane przez skarżącego by zgłaszał w jakikolwiek sposób swojemu pełnomocnikowi żądanie informowania go o przebiegu sprawy. Zgodnie natomiast z art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny, na żądanie klienta, obowiązany jest informować go o przebiegu sprawy i jej wyniku, a w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych.

Odnosząc się do zarzutu stawianego radcy prawnemu (…) w zakresie niepoinformowania skarżącego o otrzymaniu postanowienia o zabezpieczeniu i nieskonsultowaniu decyzji w przedmiocie odstąpienia od jego zaskarżenia, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny pragnie zauważyć, że również w tym wypadku brak jest dowodu na potwierdzenie postawionego radcy prawnemu zarzutu. Nie zostało udowodnione by postanowienie o zabezpieczeniu zostało wydane już po podjęciu się prowadzenia sprawy przez radcę prawnego (…), a także by ewentualna decyzja w przedmiocie odstąpienia od jego zaskarżenia została podjęta bez konsultacji ze skarżącym.

W tak ustalonym stanie faktycznym pierwszorzędne znaczenie dowodowe miałyby wskazane powyżej dokumenty, których w przedmiotowej sprawie jest brak. Z powyższych względów, podniesione w zażaleniu z dnia (…)roku zarzuty nie zasługują na uwzględnienie. Nadto, nie mają znaczenia na gruncie rozpatrywanej sprawy podniesione przez skarżącego w toku rozprawy w dniu (…)roku dodatkowe argumenty o braku wystawiania przez radcę prawnego dokumentów fiskalnych. Takie zarzuty pojawiły się dopiero na etapie rozprawy przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym, nie były podnoszone w skardze i z tego względu nie mogą być rozpoznawane w niniejszej sprawie.

Nadto, jak słusznie zauważył Zastępca Rzecznika - kwestie dotyczące podstaw faktycznych oraz prawnych działań podejmowanych przez radcę prawnego, to kwestie dotyczące stosowania przepisów prawa oraz ich interpretacji w danym stanie faktycznym, i nie można z tego wywodzić podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego, który ma prawo – w imieniu reprezentowanej przez siebie strony i w jej interesie – podejmować określone działania i zajmować stanowisko. Ocena prawidłowości działań

podejmowanych przez radcę prawnego w ramach prowadzonego w imieniu klienta postępowania sądowego, zastosowanych podstaw prawnych i argumentacji wykracza zatem poza kompetencje organów dyscyplinarnych, nie stanowiąc tym samym przedmiotu postępowania dyscyplinarnego.

Mając na uwadze powyższe, tezy odwołania stanowią jedynie polemikę z ustaleniami poczynionymi w toku postępowania przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie. Brak jest de facto w złożonej skardze zarzutów o charakterze merytorycznym, dających podstawę do innej oceny zdarzeń stanowiących podstawę rozstrzygnięcia przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie.

W tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny pragnie zauważyć, że postępowanie dyscyplinarne ma na celu eliminowanie negatywnych, sprzecznych z ustawą o radcach prawnych i zasadami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zachowań przedstawiciela tegoż zawodu. W żadnym wypadku postępowanie dyscyplinarne i ewentualne orzeczenie kary dyscyplinarnej nie mogą być traktowane jako element osobistego jak również negatywnego stosunku skarżącego do radcy prawnego wykonującego czynności zawodowe zgodne z przepisami postępowania procesowego.

W niniejszej sprawie okoliczności wskazane przez skarżącego oraz ujawnione w toku czynności wyjaśniających prowadzonych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, jak również ustalenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Lublinie nie dają podstaw do uznania, iż zachowanie radcy prawnego (…)stanowiło przewinienie dyscyplinarne.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie uznając rozstrzygniecie Zastępy Rzecznika Dyscyplinarnego za prawidłowe i zasługujące na podzielenie, orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 426 § 1 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74[1] ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 z późn. zm.) postanowienie

jest ostateczne i nie służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący **Członkowie**

……..…… ……. ……..……

r.pr. Wojciech Boryc r.pr. Paweł Kutrzuba r.pr. Arkadiusz Wagner